

Rapport

Datum: 27 oktober 2005
Rapportnummer: 2005/326

Klacht

Verzoeker, die op 26 februari 2004 staande is gehouden door een ambtenaar van de Koninklijke Marechaussee in het kader van het Mobiel Toezicht Vreemdelingen, klaagt erover dat de betrokken ambtenaar daarbij heeft meegedeeld dat deze staande houding niets te maken had met de problemen die verzoeker had met zijn schoonzuster (die werkzaam is bij de Koninklijke Marechaussee). Deze opmerking is voor verzoeker aanleiding om de integriteit en objectiviteit van de desbetreffende Brigade van de Koninklijke Marechaussee in twijfel te trekken.

Beoordeling

I. Bevindingen

1. Ambtenaar B. van de Brigade Venlo van de Koninklijke Marechaussee hield verzoeker op 26 februari 2004 staande in het kader van het Mobiel Toezicht Vreemdelingen (zie Achtergrond).

Verzoekers echtgenote had al enige jaren onenigheid met haar zuster. Deze zuster was werkzaam bij de Koninklijke Marechaussee.

2. Verzoeker diende op 27 februari 2004 een klacht in bij de Koninklijke Marechaussee over deze staandehouding. Volgens verzoeker had B. hem bij de staande houding geschoffeerd door zijn Nederlanderschap in twijfel te trekken. Bij het teruggegeven van verzoekers rijbewijs had B. zich verontschuldigd met de opmerking dat de staande houding niets te maken had met de problemen met zijn schoonzuster. Hij zou slechts een paar weken bij de Venlose eenheid werken en dus nog niet op de hoogte zijn van de problemen in Venlo. Door deze opmerking ontstond bij verzoeker twijfel aan de integriteit en objectiviteit van de Brigade Venlo.

3. Op 7 september 2004 reageerde de Bevelhebber der Koninklijke Marechaussee op de klacht, nadat verzoeker zijn klachtbrief op 5 juli 2004 nogmaals aan de Koninklijke Marechaussee had gezonden, en nadat de Nationale ombudsman op 23 augustus 2004 naar de stand van zaken van de behandeling van de klacht had geïnformeerd. De Bevelhebber achtte de klacht ongegrond. De Bevelhebber verwees naar het ingestelde onderzoek, waaronder de verklaring van B. en verzoeksters schoonzuster, hierna vermeld onder 5.

4. Verzoeker klaagt er over dat de Koninklijke Marechaussee hem om niet objectieve redenen heeft staande gehouden op 26 februari 2004 vanwege de opmerkingen van B. over de familieproblemen met zijn schoonzuster, waardoor hij de integriteit van de Koninklijke Marechaussee in twijfel trok.

Op 8 september 2004 gaf verzoeker als commentaar op de reactie van de Bevelhebber dat hij in een opvallende lichtblauwe auto reed. Deze auto was makkelijk te herkennen als de auto van zijn echtgenote. Hierdoor werd hij uitzonderlijk vaak gecontroleerd door de Koninklijke Marechaussee.

5. Op 30 september 2004 zond de minister van Defensie het klachtdossier over verzoekers klacht aan de Nationale ombudsman. In dit klachtdossier bevond zich de verklaring van betrokken ambtenaar B. en van verzoekers schoonzuster. De verklaring van B. hield onder meer in dat hij op 26 februari 2004 tussen 21.00 uur en 22.00 uur een donkerkleurige personenauto had staande gehouden die de grens tussen Nederland en Duitsland overschreed. De reden daarvan was het aantal personen in de auto, vier. Deze vier personen waren hem onbekend. Vervolgens had B. het kenteken van de auto gecontroleerd. Dit kenteken bleek op naam van verzoekers echtgenote te staan. Vergezellende collega's hadden hem meegedeeld dat verzoeker gehuwd was met de zuster van een collega, en dat er problemen waren in de familiale verhoudingen. Hij had het rijbewijs aan verzoeker teruggeven. Verzoeker had wederom op geïrriteerde toon vragen aan hem gesteld over het nut van de controle en of hij niets beters te doen had. Verzoeker had driftig in B.'s richting gewezen en had B. een aantal malen met zijn wijsvinger geprikt. B. had getracht om verzoeker te kalmeren door te zeggen dat hij het niet erg netjes van hem vond om zo te keer te gaan, maar dat hij enigszins de reden van zijn gedrag voor kon stellen. De reden voor zijn gedrag zou dan de verstoorde familiale verhoudingen met de collega zijn. B. ontkende dat hij beledigende of aanstootgevende opmerkingen had gemaakt. Hij was op dat moment slechts sinds een maand werkzaam bij de Brigade Venlo, en hij was niet op de hoogte van privé-situaties van zijn collega's in het algemeen en die van verzoekers schoonzuster in het bijzonder.

Verzoekers schoonzuster had verklaard dat zij sinds ongeveer zeven jaar geleden geen contact meer had met haar zuster, en dat zij niet met collega's over haar familieprobleem had gesproken.

6. Verzoeker reageerde op 9 december 2004 op de verklaringen van B. en zijn schoonzuster. Volgens verzoeker had B. letterlijk gezegd dat deze staandehouding niets te maken had met de problemen die hij en zijn echtgenote met hun schoonzuster hadden, en dat B. pas een aantal maanden in Venlo werkte en dus nog niet op de hoogte was van de problemen in Venlo. Volgens verzoeker loog B. over zijn eigen woordkeuze en gedrag. Ook zijn schoonzuster loog dat zij niets had verteld aan haar collega's. Zelfs in andere ploegen en andere weekenddiensten was bekend dat er problemen waren in de familie. Volgens verzoeker werden hij en zijn echtgenote maandelijks geconfronteerd met aanhoudingen, achtervolgingen, bekeuringen en opmerkingen van de Koninklijke Marechaussee.

7. De minister van Defensie reageerde op 10 maart 2005 op de klacht. De minister verwees naar de reactie van de Bevelhebber op de klacht. Verder berichtte de minister dat

de collega's van B. hem over de familieverhouding hadden verteld naar aanleiding van de zeer geïrriteerde reactie van verzoeker. Mogelijk was ook dat de collega's bij het zien van de niet alledaagse naam van verzoekers echtgenote zich hadden herinnerd dat een collega met dezelfde meisjesnaam bij de Brigade werkte en dat er binnen die familie sprake was van getroubleerde verhoudingen. De suggestie van verzoeker dat vanwege de familieproblemen de Koninklijke Marechaussee hem en zijn echtgenote het leven zo moeilijk mogelijk probeerde te maken door hen maandelijks en als enigen lastig te vallen met aanhoudingen, achtervolgingen, bekeuringen, controles en opmerkingen, was door verzoeker niet nader onderbouwd en was ook niet juist. B. had in zijn verklaring aangegeven dat hij een donkerkleurige auto had staande gehouden. De lichtblauwe kleur was hem kennelijk niet opgevallen, aldus de minister.

II. Beoordeling

8. Verzoeker klaagt erover dat betrokken ambtenaar B. van de Brigade Venlo van de Koninklijke Marechaussee op 26 februari 2004 heeft meegedeeld dat de staandehouding niets te maken had met de problemen die verzoeker had met zijn schoonzuster. Door deze opmerking trekt verzoeker de integriteit en objectiviteit van de Brigade Venlo in twijfel.

9. Het verbod van misbruik van bevoegdheid houdt in dat bestuursorganen een bevoegdheid niet gebruiken voor een ander doel dan waartoe die bevoegdheid is gegeven. Dit impliceert dat ambtenaren een specifieke controlebevoegdheid niet mogen gebruiken om een persoon bij wijze van "strafmaatregel" extra te controleren.

10. De reden die B. heeft gegeven voor de staande houding is gebaseerd op het Mobiel Toezicht Vreemdelingen. Elke personenauto die de grens passeert mag worden gecontroleerd. B. heeft verklaard dat hij verzoeker niet kende, en hij had ook niet opgemerkt dat de auto een lichtblauwe kleur had. Dit laatste komt ook niet vreemd voor, aangezien het op het tijdstip van aanhouding, tussen 21.00 en 22.00 uur op 26 februari 2004, al donker was. B. zegt ook pas tijdens de controle van het rijbewijs in de dienstauto van zijn collega's te hebben gehoord dat verzoekers schoonzuster een collega van hem was en dat er problemen waren in de familie. De Nationale ombudsman heeft geen reden om aan de juistheid van de verklaring van B. te twijfelen. Daarom wordt niet aannemelijk geacht dat verzoeker is staande gehouden vanwege de problemen met zijn schoonzuster. Er is dan ook geen aanleiding om aan te nemen dat de Brigade Venlo van de Koninklijke Marechaussee niet objectief of niet integer zou hebben gehandeld door verzoeker staande te houden.

11. B. had echter de opmerking dat hij niet op de hoogte was van de slechte familieverhoudingen beter niet kunnen maken. Het is wel begrijpelijk dat B. heeft willen aangeven dat de staandehouding niets te maken had met de familieproblemen, vanwege het geïrriteerde gedrag van verzoeker. Dit neemt echter niet weg dat door deze opmerking verzoekers wantrouwen nog groter werd. Immers, volgens verzoeker was iedere

ambtenaar van de Koninklijke Marechaussee op de hoogte van de problemen en een ambtenaar die er nog maar korte tijd werkte dus kennelijk ook al. B. had er dan ook beter aan gedaan om de opmerking achterwege te laten of te vragen wat de reden was van verzoekers geïrriteerde gedrag en daar op in te gaan. Deze enkele opmerking maakt echter niet dat hierdoor zou moeten worden getwijfeld aan de integriteit of objectiviteit van de Brigade Venlo. Verder heeft verzoeker geen feiten of omstandigheden aangevoerd waaruit zou moeten blijken dat hij bij andere gelegenheden vaker is gecontroleerd dan nodig zou zijn.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van Koninklijke Marechaussee, Brigade Venlo, is niet gegrond.

Onderzoek

Op 16 augustus 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer J. te Venlo, met een klacht over een gedraging van Koninklijke Marechaussee, Brigade Venlo. Daarvóór, op 15 juni 2004, had verzoeker zich tot de Nationale ombudsman gewend, omdat hij nog geen antwoord op zijn klacht had ontvangen.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Defensie, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister van Defensie verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd de betrokken ambtenaar de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven.

Deze maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen Koninklijke Marechaussee en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Hij maakte van die gelegenheid geen gebruik.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van de minister van Defensie gaf geen aanleiding het verslag te wijzigen.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Klachtbrief verzoeker aan de Koninklijke Marechaussee van 27 februari 2004;
2. Brief van verzoeker aan de Nationale ombudsman van 15 juni 2004;
3. Reactie Koninklijke Marechaussee aan verzoeker van 7 september 2004;
4. Aan de Nationale ombudsman toegezonden klachtdossier met daarin onder meer een rapport van 29 maart 2004 van de Brigade Venlo van de Koninklijke Marechaussee, met als bijlagen:
5. Rapport van betrokken ambtenaar B. van 25 maart 2004, en
6. Ongedateerde verklaring van ambtenaar Bu. van de Koninklijke Marechaussee;
7. Reactie op de klacht van de minister van Defensie van 10 maart 2005 aan de Nationale ombudsman.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Vreemdelingenwet 2000

Artikel 50

“De ambtenaren belast met de grensbewaking en de ambtenaren belast met het toezicht op vreemdelingen, zijn bevoegd (...) ter bestrijding van illegaal verblijf na grensoverschrijding, personen staande te houden ter vaststelling van hun identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie.”

2. Vreemdelingencirculaire 2000

Deel A/3.2. Operationeel vreemdelingentoezicht

- 2.2.3. Operationeel toezicht ter bestrijding van illegale immigratie

“Om illegaal verblijf in een zo vroeg mogelijk stadium tegen te gaan, kunnen ingereisde personen na grensoverschrijding aan vreemdelingtoezicht worden onderworpen. Dit is onder meer het geval in internationale treinen en bij auto's die de Nederlandse grens zijn gepasseerd, (...). Deze vorm van toezicht is uitsluitend toegestaan ten aanzien van personen van wie mag worden aangenomen dat zij grensgangers zijn. (...)

Deze controles vinden plaats in het kader van het zogenaamde `Mobiel Toezicht Vreemdelingen (MTV)'.
(...)

(...)

Alle personen, Nederlanders en niet-Nederlanders, waarvan mag worden aangenomen dat zij grensganger zijn, kunnen aan deze vorm van vreemdelingtoezicht worden onderworpen. Een redelijk vermoeden over illegaal verblijf speelt bij deze vorm van toezicht geen rol.”